

Tara Skurtu este o poetă americană care locuiește în București. Beneficiară a două burse Fulbright, două premii din partea Academiei Poetilor Americani și a unei Burse Globale Robert Pinsky pentru poezie, poemele ei au fost publicate internațional, fiind traduse în peste șase limbi străine. Este autoarea plachetei *Skurtu, România*.

TARA
SKURTU
jocul de-a amiba

Traducere de Radu Vancu
și Tiberiu Neacșu

NEMIRA

o greșeală, inflorescența asta de prin mijlocul
minții. Uneori scrisul
prin pereți doare, însă e necesar –
nu avem destul timp să ne uităm

la toate din muzeu.

*

Ce vezi în tabloul ăsta?

*

Am bătut tot drumul până aici pentru asta.

E mult mai mic decât credeam.

CUPRINS

I. JOCUL DE-A AMIBA.....	5
Șoricel.....	7
Indian River în amurg.....	8
Poem de dragoste dimineața.....	9
Rușine.....	10
Schimbul de copii de la McNee.....	11
Confesiune.....	13
Vizitând-o pe Amber la închisoarea Lowell.....	14
Venind și plecând.....	16
Școala biblică de vacanță.....	19
Catehism.....	20
Vremea mesei.....	22
Thomas mușcăciosul.....	23
Către o baracudă.....	24
Zona de vizită.....	25

R. Jocul de-a amiba, mani și cărți.....	28
Trezindu-l pe Verne.....	30
Am visat că a murit tata.....	31
Kazoo.....	32
Skurtu, România.....	34
Unele zile încep așa.....	36
Sechestru.....	37
Memorie.....	38
<i>Vade Mecum</i> pentru supraviețuitori.....	39
Discovery: întoarcere negativă.....	41
Paradox.....	42
Mut.....	44
II. GAROU.....	45
Garou.....	47
I. Locul din mijloc.....	47
II. De-ar fi să fie.....	48
III. Profecție.....	49
IV. 4:38 am.....	50
V. Nume.....	51
III. SKURTU, ROMÂNIA.....	53
Limită.....	55
Vector.....	56
Scara Richter, București.....	57
Dorință.....	59

Creier.....	60
Stricat.....	61
Derivate.....	63
I.....	63
II.....	72
III.....	76
Poem lung, București.....	83
Sistem de operare.....	84
Poem de bar.....	85
Foame.....	86
Eclipsă.....	89
Împărtașanie de noapte.....	90
POSTSCRIPTUM VERMEER.....	93
Postscriptum Vermeer.....	95

ȘORICEL

Sufletul e un șoarece alb
ghemuit în gura
unui copil adormit până cască.

Mai ușor e să lași copilul fără suflet
să doarmă decât să prinzi șoarecele
de coadă.

INDIAN RIVER ÎN AMURG

Prima și singura dată când am prins un păstrăv mare cât să poată fi mâncat, negru și alb și respirând în mâinile mele. Mergând să aduc gheață m-am zăpăcit, am aruncat cheile lui Tata în apă.

Eram o bună catolică; l-am dus la locul ăla și i-am arătat. Am scornit o minciună, dar i-am numit pe cei iubiți în fața lui Dumnezeu înainte să adorm în camera mea galbenă în fiecare noapte –

Dumnezeu era un tip de cuvânt. După două Ave Maria și un Tatăl Nostru eram iar bună. Ca și cuvintele mele, știam unde au ajuns cheile. Am încercat să scriu

despre asta și înainte. Mai mult de un an am fost fără vină, nu puteam păstra lucrul pe care-l apucam și nici nimeri sintaxa cum trebuie. Nu știam despre curenți. Nu pot oferi nimănui siguranță.

POEM DE DRAGOSTE DIMINEAȚA

Am visat azi-noapte că te-am hrănit, din greșală, cu ceva la care aveai alergie.

Și ai murit, cât ai clipi.

Nici măcar nu ai vreo alergie, și totuși. Visul s-a crăpat. Mașinile și-au înfipt botul

în nămeții de zăpadă de pe străzile laterale. Uneori visele picură otravă, îi fac pe cei vii

morți și apoi vii din nou, învârtindu-se printr-o cameră necunoscută.

E greu să spui *Am nevoie de tine* îndeajuns.

Azi am făcut-o. Am intrat sub duș lângă tine de dimineață cu toate hainele pe mine. Toate clipele

în care ne oprim doar pentru că poate ne simțim stânjenți sau nepotriviți, sau ne udăm.

Peste noapte, cineva a lipit un dildo roz strălucitor
pe Fecioara Maria din fața bisericii Sacred Heart.

E duminică. Prin geamul cafenelei privesc o femeie
acoperindu-i ochii fiului ei și făcându-și cruce

când trec pe lângă statuia cu brațele deschise,
urcând scările. Cineva de la o masă vecină zice

*E mai rău decât atunci când un căcănar din Hopkinton a furat
un bebe Iisus din plastic chiar din iesle.*

Îmi aduc aminte de asta. O pancartă cu litere roșii: Rușine să-ți fie
dacă l-ai furat pe Iisus! Am văzut-o la știri în stația Braintree

în ajunul ăla de Crăciun. Camera traversa un câmp
de reni luminați. Apoi Maria, cu palmele la piept în rugăciune,

și Iosif, într-un genunchi, admirând un coșuleț de zăpadă.

SCHIMBUL DE COPII DE LA McNEE

Stând spate în spate într-o furtună
de fluturi albi: două manechine
pe tocuri cui, tweed Chanel, gulere de angora.

Neiman Marcus. Tata arată spre vitrină,
își scoate camera foto,
se uită la mine. *Treci înăuntru.*

*Dacă nu ascuți, glumea mereu
când eram mici, te duc la
schimbul de copii de la McNee -*

de pe bancheta mașinii Break la intersecția
Delaware cu US1, ne holbam la fetițele perfecte
din spatele vitrinei, în volănașe și tul,

încremenite la jumătatea reverenței, la băiețelii perfecți,
închiși la nasturi până în gât și făcându-ne
cu mâna, în timp ce așteptam la semafor.

Dau la o parte fluturii, urc pe platformă,
cu capul între două coafuri afro din pene. Tata ține
aparatul în dreptul feței. *Arată-mi zâmbetul Skurtu.*

CONFESIUNE

Am scris o scrisoare de dragoste anonimă,
l-am procopsit pe frate-meu cu o admiratoare
imaginară din autobuzul de școală. Am lipit un muc
pe pereții Casei Albe.

Când Vikki din josul străzii m-a zgâriat
în stație, mi-am luat avânt și am lovit-o
cu cutia de la cornul francez. Am chicotit
la rugăciunea tatei înainte de cină,
*Ne rugăm să fim vrednici de ea, șopteam,
Ne rugăm să ardem în ea.*

Când soră-mea a păstrat Trupul lui Hristos
după slujbă și l-a dat rațelor
să le facă sfinte, eu chiar am crezut că putea.
N-am crezut-o pe Sora Ioan Botezătorul
când ne-a spus că budiștii se duc în iad
(însă am crezut că poate mă duc eu, fiindcă am primit
bomboane de Paști chiar înainte să iau împărtașania).
La înmormântarea bunică-mii, când mama ținea ridicată
o poză cu samoedul preaiubit al mamei ei
și zicea că semăna cu un ciobănesc german
gay, nu m-am putut opri din râs.